

Ҳар бир кўнгилсиз ҳодисада сабр қилиш | Тазкия дарслари (286-дарс)

19:00 / 15.06.2024 3187

يَنَاتَا : تَلَا قَ ةَمَلَسَ مُمُؤ نَع
دُنْعُ نَمَ أَمُؤِي ةَمَلَسَ وُبَا
هُلَلَا يُّلَصِ هَلَلَا لُؤَسَر
دَقَل : لَاقَفَ ، مَلَسَ وِ هِيَلَع

يَلَصَّ هَلْ لَ لُ وُسَرُ نِمُ تُعَمَس
الْوَقَمُّ لَسَوِ هَيْلَعُ هَلْ لَ
ال « لَأَقِ، هِبُ تُرْسَف
نِي مِلْسُ مَلَا نِمُ أَدْحُ أَبِي صُت
ذَنْعُ عَجْرَتُ سَيَفُ، هَبِي صُم
مُهَلْ لَ لُ وُقَيِّ مُتْ، هِبَتَبِي صُم
يَتَبِي صُم يَفِي نِرْجَأُ
الْإِ، هَنْمُ أَرِيخُ يَلْ فُلْخَاو
مُأْتَلَأَقِ، « هِبَ كِلْ ذَلَعَف
هُنْمُ كِلْ ذُتْ ظِفْخَفُ، هَمَلَس
هَمَلَسُ وُبَأُ يَفُوتْ أَمَلَف
مُهَلْ لَ لُ تُلُقُو، تُعَجْرَتُ سَا
يَتَبِي صُم يَفِي نِرْجَأُ

مُتْ ، هَنْمِ أَرْيَخِ يَنْفُلُخَاو
نَمْ : تُتْلُقِ يَسْفَنْ يَلِإِ تُغَجَّر
؟ مَلَسْ يَبَأْ نَمْ زِيخِ يَلَنْ يَأْ
يَتْدِعْ تَضَقْنَا أَمَلَفْ
هَلْ لَأْ لُوسَرْ يَلَعَنْ ذَاتُ سَا
أَنْ أَوْ مَلَسْ وَهَيْلَعُ هَلْ لَأْ يَلَصْ
تَلَسَعَفْ ، يَلْ أَبَاهِإِ غُبْدَأْ
، هَلْ تُنْ ذَأْ ، ظَرْقُ لَأْ نَمْ يَدِي
مُدَأْ ةَدَاسْ وَهَلْ تُغَضَوْفْ
، أَهَيْلَعِ دَعَقَفْ ، فَيَلْ أَهْ وَشَحْ
، يَسْفَنْ يَلِإِ يَنْبَطْخَفْ
، هِتَلْ أَقَمْ نَمْ غَرْفْ أَمَلَفْ
يَبْ أَمْ ، هَلْ لَأْ لُوسَرْ أَيِ : تُتْلُقِ

سِيْفُ عِبْرَةَ رَلَا كِبُ نُنْكَتَ اَلْ نَا
عَرِيغُ سِيْفُ عَارْمَا يِنْ كَلَو
يِنْمَ يَرْتُ نَا فَاخْأَفُ ، عَدِي دَش
، هِبُ هَلْ لَا يِنْبِ دَعُيْ أَيُّيْ ش
، نَسْ لَا يِنْفُ تَلْ خَدُ عَارْمَا اِنَاو
اَمَّ اَمَّا « : اَلْ اَقَفُ ، لْ اَيْعُ تَاذَ اِنَاو
فَوْسَفِ عَرِيغُ لَا نِمِ تَرْكَذَ
، كُنْمَ لَجَّوْ زَعُ هَلْ لَا اَهُبِ هُدِي
دَقَفِ نَسْ لَا نِمِ تَرْكَذَ اَمَّ اَمَّاو
، كَبِ اَصَا أَيُّ دَلَا لُ ثَمَّ يِنْبِ اَصَا
لْ اَيْعُ لَا نِمِ تَرْكَذَ اَمَّ اَمَّاو
، « يِنْبِ اَيْعُ كُ لْ اَيْعُ اَمَّ نِ اِفْ
لْ وُسَرُ لُ تَمَّ لَسْ دَقَفُ : تَلْ اَق

هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَّصْ هَلَلَا
لُؤْسَرُ أَهَجُّوزَتَفْ ، مَلَّسَو
هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَّصْ هَلَلَا
ةَمَلَّسُ مُأْتَلِاقَفْ ، مَلَّسَو
يَبَّابُ هَلَلَا يَنْلَذَبَا دَقَفْ
هَلَلَا لُؤْسَرُ ، هُنْمَ أَرْيَخَ ةَمَلَّسِ
مَلَّسَو هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَّصْ
دَمَحَا هَاوَرُ

Умму Салама розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Бир куни Абу Салама Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларидан келди-да: «Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан бир гап эшитиб, хурсанд бўлдим. Ул зот: «Мусулмонлардан бирига мусибат етганда истиржоъ айтса ва сўнгра «Аллоҳумма ажирни фий мусибати вахлуф лий хойром-минҳа» - «Аллоҳим, менга мусибатимда ажр бергин ва унинг ўрнига яхшироғини бергин», деса, айтгани беради», дедилар», деб айтди.

Мен буларни ёдлаб олдим. Абу Салама вафот этганида, истиржоъ айтдим ва «Аллоҳумма ажирни фий мусибати вахлуф лий хойром-минҳа» дуони ўқидим. Сўнгра ўзимча: «Энди менга Абу Саламадан яхшироғи қайда?», дедим.

Иддам чиққандан сўнг Расулуллоҳ келиб, киришга изн сўрадилар. Тери ошлаб ўтирган эдим, қўлимни ювиб, киришларига изн бердим. У зотга ичига хурмонинг юмшоқ қобиғи тўлдирилган тери ёстиқ бердим. Ўтирганларидан сўнг менга уйланмоқчи эканликларини айтдилар.

Ул зот гапларини тугатгач, мен:

«Эй Аллоҳнинг Расули, сизга рағбат қилмаслигим мумкин эмас, лекин мен жуда рашкчи аёлман, мендан сизга ёқмайдиган нарса содир бўлиб, Аллоҳнинг азобига дучор бўлмай, деб қўрқаман. Кейин ёшим катта бўлиб қолди, бунинг устига, болаларим бор», дедим.

Расулуллоҳ алайҳиссалом:

«Сен айтган рашкни Аллоҳ тезда кетказди. Ёш тўғрида гапирсанг, менинг ҳам ёшим бир ерга бориб қолди. Болаларинг бўлса, улар менинг ҳам болаларим», дедилар...

Аллоҳ менга Абу Саламанинг ўрнига ундан яхши зотни - Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламни берди».

Аҳмад ривоят қилган.

سَنَأُيْرِعُ شَأْلَا يَسُومُ يَبَأْنَع
دَلَوَاتَامِ إِذَا» : لَأَقِ هَلْ لَأَلْ وُسَر
: هِتْ كِئْ أَلْمَلْ هَلْ لَأَلْ أَقِ دُبْغَلَا
؟ يِ دُبْغَع دَلَوُ مُتْ ضَبَق
: لُوقِيَفُ ، مَعَنْ : نُولُوقِيَفُ
؟ إِهْدَاؤُفَ رَمَثْ مُتْ ضَبَق

لُؤُقَيِّفُ ، مَعَنَ : نُولُؤُقَيِّفُ
: نُولُؤُقَيِّفُ ؟ يَدْبَعُ لَأَقِ اذَامُ
لُؤُقَيِّفُ ، عَجْرَتُ سَاوَاكَ دِمَحُ
أَتَيِّبُ يَدْبَعُ لَأُونُ بَا : هَلْ لَأ
تَيِّبُ هُمَّ سَوَا ، هُنَّ جَلَأِ يَفُ
يَدْمُرُ لَأ هَأَوْرُ . « دِمَحُ لَأ

Абу Мусо розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам:

«Қачон банданинг фарзанди вафот этса, Аллоҳ фаришталарига:
«Бандамнинг фарзандини олдингизми?» дейди. «Ҳа», дейишади. У
зот: «Қалбининг самарасини олдингизми?» дейди. «Ҳа», дейишади.

У зот: «Бандам нима деди?» дейди. «Сенга ҳамд ва истиржоъ
айтди», дейди.

Шунда Аллоҳ: «Жаннатда бандамга бир уй бино қилинглар ва уни
«Ҳамд уйи» деб номланглар», дейди», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

هَلْ لَأ يَضَرَّ رَؤُيَ رَهْ يَبَأُ نَعُ
يَلَّصُ يَبُّ نَلَأ لَأَقِ : لَأَقِ هُنَّ

أَزِيَا «: مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلَا
مُكِدَحَ لَعْنُ غَسَّ شَغَطِقْنَا
نَمَاهُنَّ إِفْ، عَجْرَتُ سَيَلَفِ
رَأَبْلَا هَاوَرِ. «بِيَأْصَمَلَا

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

«Бирортангизнинг оёқ кийимининг ипи узилса ҳам истиржоъ айтсин. Чунки у ҳам мусибатлардан», дедилар».

Баззор ривоят қилган.

Демак, каттаю кичик ҳар бир кўнгилсиз ҳодисада сабр керак: кўзининг қорачиғи, жигарбанди, боласи ўлганда ҳам, оёқ кийимининг ипи узилганда ҳам. Мусибат етгандан кейин дарҳол истиржоъ айтиб, сабр қилиш керак. Ҳамма нарса Аллоҳники ва бари Аллоҳга қайтади, деган эътиқодни маҳкам тутиш керак.

Учинчи қисм.

Ўзига озор берган кишидан интиқом олиш каби келиши ўзига боғлиқ бўлмаган, аммо кетиши унинг ихтиёрида бўлган нарсаларда сабр қилиш.

Мисол учун, бандага биров томонидан гап, ҳаракат ёки унинг жони ёки молига қарши жиноят қилиш ила озор етказилганда, жавоб чораси кўришга қодир бўла туриб, сабр қилиш.

Бу ҳақда Қуръони Каримда шундай оят келади:

﴿الْمُتَوَكِّلُونَ فَلْيَتَوَكَّلِ اللَّهُ وَعَلَىٰ آذَانِنَا مَا عَلَىٰ وَلْيَصْبِرْ رَبُّنَا هَدَيْنَا وَقَدْ آتَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ نَوَاصِرِ الْأَلْبَانَا وَمَا

«Бизга нима бўптики, Аллоҳга таваккул қилмас эканмиз?! Ҳолбуки, У бизни йўлимизга ҳидоят қилди. Ва сиз берган озорларга албатта

сабр қиламиз. Таваккул қилувчилар Аллоҳгагина таваккул қилсинлар» (Иброҳим сураси, 12-оят).

Аллоҳ таоло шундай марҳамат қилади:

تَصَبَّرُوا وَإِنْ كَثُرَ أَذَىٰ أَشْرَكُوا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ مِنْ الْكُتُبِ أَوْ تَوَّاءِلِّ الَّذِينَ مِن لَسَمَعِي وَأَنْفُسِكُمْ أَمْوَالِكُمْ فِي لَسْبَلُونَ ﴿١٨٦﴾
لَأَمْوَرٍ عَزِيزٍ مِّنْ ذَٰلِكَ فَإِنَّ وَتَتَفَوَّأ

«Албатта, молларингиз ва жонларингизда синалажаксиз. Ва албатта, сиздан олдин китоб берилганлардан ва ширк келтирганлардан кўплаб озор эшитажаксиз. Агар сабр қилсангиз ва тақво қилсангиз, албатта, бу азийматли ишлардандир» (Оли Имрон сураси, 186-оят).

«Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.